

KINH CỰ LỰC TRƯỞNG GIẢ SỞ VẤN
ĐẠI THỪA
QUYỂN HẠ

Phật bảo trưởng giả:

*Các chúng sinh này
Ở trong Hiền kiếp
Gom chứa các pháp.
Là: tham, sân, si
Kiến, mạn, nghi, hối
Với các cảnh dục
Tiếp xúc đắm mê.
Suốt ngày lẫn đêm
Không bao giờ dứt
Chưa từng tu tập
Thiền định vắng lặng.
Nguồn khổ sinh tử
Cũng không xem xét
Không rõ thế gian
Là tướng sinh diệt.
Không có tự thể
Hoàn toàn là không
Chỉ do tham ái
Gom lại gieo trồng.
Mượn nhân duyên sinh
Hòa hợp mà có
Nhân duyên chấm dứt
Cuối cùng tan mất.
Do gốc vô minh
Lại sinh tham ái*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Gốc ngọn liên tục
Như kiến bờ quanh.
Với xuất thế gian
Trong lý chân thật
Chư Phật Bồ-tát
Cảnh giới thanh tịnh.
Không có chút tâm
Yêu thích hướng vào
Những người như vậy
Bị ngu si che.
Trong biển sinh tử
Bồng bênh trôi nổi
Năm trần huyễn tướng
Tâm nhiều vướng mắc.
Say loạn điên đảo
Mãi không tỉnh biết
Nếu có chúng sinh
Căn lành thành thực.
Tự nhiên gần kề
Những tri thức thiện
Tâm thường tu tập
Hành hạnh nhị lợi.
Với các tầng thượng
Ta, người, chúng sinh
Có thể thuyết pháp
Phát tâm hiếm có.
Ưu thích cung kính
Không sinh cao ngạo
Với công đức Phật
Sâu xa vi diệu.
Cảnh không nghĩ bàn
Không nghi, không chê
Cũng không với những
Trong cảnh năm trần.
Giả dối mê đắm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khởi lên tham ái
Không tạo nhiều tội
Nhân khổ sinh diệt.
Ngày đêm tinh cần
Suy nghĩ chắc thật
Tăng các thắng hạnh
Tập các pháp thí.
Thường vui đọc tụng
Kinh điển Đại thừa
Tâm không tà niệm
Không có tướng khác.
Pháp thiên an vui
Phạm hạnh thanh tịnh
Nuôi lớn pháp thân
Và cho tuệ mạng.
Không như người si
Vướng mắc thế gian
Chỉ nghĩ ăn uống
Sắc thân, tài vật.
Vui đắm năm dục
Thường không chán bỏ
Không biết gốc khổ
Không cầu giải thoát.
Theo các ngoại đạo
Biết tà, nghĩ tà
Chánh niệm không sinh
Tuệ không chân thật.
Như nói ta có
Ao báu trong sạch
Nếu có chúng sinh
Vào trong tắm rửa.
Bơi lội vui đùa
Những người như vậy
Không lâu sẽ được
Sinh lên cõi trời.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ngu si như thế
Chìm trong dị kiến
Không hiểu nhân quả
Tìm gỡ tà vọng.
Điên đảo chánh lý
Tu hạnh bất tịnh
Nhân ác, quả khổ
Không được giải thoát.
Này các Trưởng giả
Phải nên hiểu biết
Nhân quả thế gian
Hư giả hòa hợp.
Như tượng gỗ người
Sự nghiệp làm ra
Mà ở trong đó
Chớ sinh cao ngạo.
Kho tiền châu báu
Tôn vinh, phung phí
Như thấy cảnh mộng
Biết rồi là không.
Mà những người ngu
Không biết việc này
Sinh diệt biến đổi
Tánh vốn vắng lặng.
Đối với thế gian
Chấp là thường có
Vì lý do gì?
Vì do xưa nay.
Khởi tham, sân, si
Trói buộc không xả
Thuận, nghịch, vui, giận
Không có dừng nghỉ.
Oan gia cừ thù
Luôn luôn gặp nhau
Quyến thuộc rộng lớn*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Tài sản phong phú.
Gần gũi thân cận
Cùng nhau vui chơi
Tham ái thêm lớn
Đó là nhân khổ.
Về sau bản cùng
Tài vật tiêu mất
Trái ngược, biệt ly
Buồn rầu khổ não.
Khởi nhiều tranh giành
Và kết oan gia
Đến tuổi quá già
Thêm nhiều loại khổ.
Hình sắc tiêu tụy
Các căn suy yếu
Bạn lành quyến thuộc
Họ đều xa lánh.
Thanh niên trai tráng
Mê đắm năm dục
Không thích tu hành
Không nghĩ chán bỏ.
Già bệnh xâm nhập
Lo lắng buồn phiền
Thân hoại mạng chung
Đọa xuống địa ngục.
Ngư đầu giam giữ
Đau khổ chua cay
Vô phương cứu giúp
Trải qua nhiều kiếp.
Địa ngục chấm dứt
Sinh làm ngựa quỳ
Đầu như núi lớn
Cổ nhỏ như kim.
Ăn uống không được
Chỉ da bọc xương

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nghiep nga quỹ hết
Làm loài súc sinh.
Mang lông, vảy, cánh
Bơi lội, bay nhảy
Bị lưới bủa vây
Lần lượt tóm bắt.
Kinh sợ hoảng hốt
Trốn chạy không được
Roi gậy đập đánh
Trả nghiệp đời trước.
Nghiep súc sinh hết
Hoặc sinh làm người
Nghèo đói xấu xa
Các căn không đủ.
Tiền của thiếu thốn
Quá nhiều bệnh khổ
Nếu sinh phú quý
Phước tuệ trái nghịch.
Tài sản có được
Không thể đem dùng
Hoặc nhiều sân hận
Tự tâm thường khổ.
Hoặc nhiễm bệnh nặng
Mà bị chết yếu
Quả báo như vậy
Do tham, sân, si.
Chỗ tạo tác đó
Như tầm kéo tơ
Tự trói buộc mình
Như con thiêu thân.
Bị lửa đốt cháy
Thân tâm khó chịu
Không có tạm ổn
Nghiep ác liên tục.
Qua lại không yên*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vào ba đường ác
Như dạo xem vườn
Gặp nhiều đau khổ.
Tâm không hối tiếc
Không cầu giải thoát
Cũng không chán bỏ
Lãnh các tội báo.
Khó gắng khó nhẫn
Quạnh hiu tăm tối
Vào đúng lúc ấy
Không chút than vãn.
Cha mẹ, vợ con
Tất cả quyến thuộc
Không thể thế nhau
Duy chỉ chính mình.
Thọ nhiều chướng nạn
Từ khổ đến khổ
Không có chấm dứt
Nhân duyên như vậy.
Đều do chúng sinh
Vô thủy vô minh
Liên tục tạo ra
Tham, sân, kết sử.
Thân, khẩu, ý động
Tạo quá nhiều ác
Chưa hiểu hối trừ
Nghịệp nhân ba cõi.
Từng lúc lớn thêm
Này các Trưởng giả
Nếu có chúng sinh
Chí ư vắng lặng.
Mong cầu xuất ly
Tâm với chỗ duyên
Nhiễm, tịnh bình đẳng
Tự nhiên sẽ được.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nghiệp chướng tiêu dần
Xa lìa luân hồi
Ác báo lặn lộn
Gặp chánh pháp Phật.
Tin vui tu tập
Dần dần điều phục
Các tham, sân, si
Cũng khéo xem xét.
Hiểu rõ sắc thân
Như mộng như ảo
Như chớp, như bọt
Rớt ráo tìm cầu.
Thấy chỗ không thật
Những người có trí
Phải biết như vậy
Xem xét kỹ càng.
Ta - pháp đều không
Gặp được chư Phật
Với pháp chân thiện
Tuần tự tu hành.
Hạnh Ba-la-mật
Tích tập vì diệu
Chánh pháp trên hết
Xả bỏ tánh phàm.
Thành dòng giống Thánh
Ví như hòn núi
Chứa đất mà thành
Lại như giọt nước.
Nhiều dần đầy bình
Này thiện nam tử
Với Phật giáo thừa
Trọng lý chân thật.
Gắng nhẫn được vui
Với vị đạo đời
Không nên tham đắm*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bỏ pháp giả dối.
Chứng tánh chân thật
Lìa khổ sinh tử
Được vui không sợ
Thấu rõ sắc tướng.
Giống như bóng nắng
Thật tình ảo tưởng
Thể tánh không thực
Xem xét như vậy.
Tự tướng các pháp
Tâm không điên đảo
Cuối cùng giải thoát
Tên ấy gọi là:
Tánh Bồ-tát thừa
Khéo được an vui
Tất cả chúng sinh
Theo hạnh của Phật.
Mỗi mỗi hạnh nguyện
Hiểu tu tùy thuận
Tâm không thoái chuyển
Luôn luôn tinh tấn.
Không hề bỏ bê
Mau chóng tu tập
Sáu Ba-la-mật
Tự làm bố thí.
Không mong đền đáp
Ba luân thí không
Hai duyên đều mất
Hoặc đến sau này.
Thấy đều không tiếc
Các căn giữ kỹ
Không phạm giới cấm
Oán cừu luôn gặp.
Cũng không báo trả
Đầu, giữa, cuối đêm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Mạnh mẽ tinh tấn
Lìa xa phiền não.
Dừng mọi tán loạn
Các phần thiện ác
Đủ sức nghĩ chọn
Thân nghiệp thanh tịnh.
Thường hành luật nghi
Giọng nói nhỏ nhẹ
Hòa vui tâm chúng
Sáu thức vắng lặng.
Dứt các giác quan
Đối với chư Phật
Cái có hơn hết
Pháp sâu vi diệu.
Có thể nhập vào
Dùng trí khéo léo
Thu nhận chúng sinh
Tùy căn cơ đó.
Tìm cách diễn nói
Điều khiến ngộ nhập
Pháp môn giải thoát.*

Khi ấy, Trưởng giả Cự Lực cùng năm trăm Trưởng giả nghe pháp xong, tâm họ hết sức vui mừng, nhờ nghe pháp ấy nên đạt được pháp nhãn sâu xa, được nhãn hơn hết, được nhãn không gì hơn, họ liền đứng dậy, đi quanh Phật ba vòng, đánh lễ sát chân Phật, rồi đứng sang một bên. Trưởng giả Cự Lực và năm trăm vị Trưởng giả cùng lúc bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Từ trước đến giờ, chúng con chưa từng được nghe pháp sâu xa vi diệu này. Hôm nay, chúng con được gặp Đấng Vô Thượng Giác, là người đầy đủ Nhất thiết trí, là người ban bố pháp lớn cho khắp thế gian. Chúng con được nghe diệu pháp như vậy nên mới hiểu rõ, các pháp ở thế gian chỉ là sự tạo lập giả hợp, như huyễn mộng... cuối cùng cũng chỉ là không. Chúng con đều tự thấu hiểu và được nhập vào pháp Nhãn vô sinh, phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, chúng con nguyện vào vị lai cũng sẽ như

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức Thế Tôn ngày hôm nay, có thể ở trong vô lượng đại chúng, người, trời cất tiếng gầm của sư tử, hiện rõ ràng lời nói pháp cao đẹp trong sạch, làm lợi ích an lạc cho tất cả chúng sinh.

Bạch Thế Tôn! Chúng con rất vui muốn nói kệ khen ngợi Đức Như Lai, xin Như Lai cho phép. Nói rồi họ đứng trước Phật nói kệ:

*Tướng sắc vàng vi diệu
Hơn hết không gì bằng
Dùng âm thanh dịu dàng
Ca ngợi nghĩa chân thật.
Đã tu hạnh Bồ-tát
Mạng sống không thể lường
Tất cả các chúng sinh
Thấy nghe đều vui vẻ.
Gom công đức thanh tịnh
An vui nơi đạo tràng
Ví như vua mặt trời
Luôn đứng chỗ hư không.
Đều do thời xa xưa
Làm bố thí rộng lớn
Như: vàng, bạc, châu báu
Voi, ngựa và xe cộ.
Cả đầu, mắt, tủy não
Nào thành nước, vợ con
Làm những việc khó làm
Bố thí được viên mãn.
Nên dùng sức bản nguyện
Hiện ra thân biến hóa
Lâu dài không gián đoạn
Vượt qua vô số kiếp.
Đại Bi không nghĩ bàn
Thương mến các chúng sinh
Ban phát pháp cam lồ
Trừ não sẽ được trong.
Chúng con từ nhiều kiếp
Lưu chuyển trong nhiều cõi*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tham ái với tài sản
Và vợ con, quyến thuộc.
Ít phước không trí tuệ
Không phát tâm Bồ-đề
Đắm chìm nơi danh vọng
Cùng năm dục vui thú.
Chúng con nhờ phước cũ
May mắn gặp Thế Tôn
Nghe nghĩa vì diệu này
Biết rõ pháp không thật.
Tất cả được giải thoát
Tâm mọi người an ổn
Xin Phật cho chúng con
Xuất gia làm Sa-môn.
Nguyện hết thấy chúng sinh
Thấu biết pháp môn này
Không ham vui thế gian
Mau thành đạo Bồ-đề.*

Trưởng giả Cự Lực và các vị Trưởng giả nói kệ xong, mỗi người thành kính đánh lễ Đức Phật, xin xuất gia. Đức Phật đồng ý.

Bấy giờ, Đức Phật ngồi trên tòa mỉm cười vui vẻ, dùng sức oai đức hiện bày thần thông lớn. Trên khuôn mặt Đức Phật hiện ra vô số hào quang, gồm đủ loại màu sắc, giống như ánh sáng của các loại châu báu phản chiếu nhau, nào là màu xanh, màu vàng, màu đỏ, màu xanh lá cây, màu tím, màu ngọc pha lê, màu vàng ròng. Ánh hào quang ấy phóng ra chiếu khắp vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ thế giới không thể nghĩ bàn. Lên đến thế giới Phạm thiên, chỗ có ánh sáng của mặt trời, mặt trăng và ánh sáng của thân chư Thiên, tất cả đều bị che phủ không hiện ra được. Ánh hào quang chỉ chiếu sáng một nơi như thế, tất cả chúng sinh đều tiếp xúc được, không ai là không vui. Nghiệp ác, tội chướng của chúng sinh đều được tiêu trừ. Người mù có thể thấy, người điếc có thể nghe, người què có thể đi, người câm có thể nói, người đói có thể no đầy, người không có quần áo được quần áo. Hữu tình được tháo bỏ gông cùm nơi lao ngục, không có các ác, cảnh Thánh hiện ra trước mắt.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi ấy, trong chúng hội lớn của trời, người, ai ai thân ý cũng vui vẻ kỳ lạ chưa từng có, cùng thốt lên: “Vì nhân duyên gì mà hiện tướng này?” Mọi người phát tâm đứng dậy, nhiễu quanh Phật trăm ngàn vòng, cung kính lễ bái, cúng dường, khen ngợi rồi lui ra đứng một bên. Lúc này, từ trong chúng hội, Tôn giả A-nan bày vai bên phải, gối phải quỳ xuống đất, cúi mình cung kính bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Vì nhân duyên gì mà Thế Tôn hiện tướng kỳ lạ đẹp đẽ ấy? Tất cả chúng hội đều có sự nghi ngờ, ai ai cũng bảo: “Đức Thế Tôn khi mỉm cười là luôn luôn có nhân duyên.” Hôm nay, Như Lai hiện tướng lạ này chắc có nguyên nhân. Cúi xin Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác đại Từ, đại Bi vì chúng con mà giảng nói. Đức Thế Tôn luôn tự trang nghiêm, giảng nói đủ các loại việc thiện. Chúng con rất vui muốn được nghe.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Tôn giả A-nan:

–Hôm nay Như Lai hiện tướng đẹp đẽ này vì nhằm giảng nói cho Trưởng giả Cự Lực cùng năm trăm Trưởng giả, để họ tự thấu hiểu pháp Nhẫn vô sinh, mà phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, tuần tự hội đủ nhân duyên rồi sẽ thành Phật. Nay Tôn giả A-nan! Hãy lắng nghe! Các vị Trưởng giả này đã ở trong vô lượng trăm ngàn kiếp thời quá khứ, chỗ của chư Phật, mỗi người đều được gần kề cung kính cúng dường lễ bái, tôn trọng khen ngợi, được nghe pháp nghĩa chân thật cao tột như vậy, nên tiêu trừ nghiệp chướng, xa lìa ba nẻo khổ. Với trăm ngàn kiếp thường sinh vào cõi người, cõi trời và lãnh thọ pháp vui cao đẹp hơn hết, cho đến nay họ được tài sản giàu có đồ sộ, có nhiều quyến thuộc, phước tuệ tôn nghiêm, được mọi người yêu kính. Tất cả đều do đời trước có sức gieo trồng căn lành. Nay đến đời của ta, họ lại được nghe nghĩa pháp sâu xa. Nay Tôn giả A-nan! Trưởng giả Cự Lực và các vị trưởng giả kia, vào đời vị lai họ sẽ gặp Di-lặc Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác. Khi gặp vị Phật ấy, họ lại nghe được diệu pháp Đại thừa thanh tịnh, có thể khéo léo tinh tấn tu tập hạnh bố thí, đó là hạnh đầu tiên trong sáu Ba-la-mật, có thể ở trong mười phương gần kề lễ bái, cung kính, cúng dường, tôn trọng, khen ngợi vô lượng chư Phật, cũng có thể gặp được chư Phật trong Hiền kiếp. Phật Thế Tôn đó cũng lại giảng nói pháp nghĩa Đại thừa vi diệu. Họ nghe rồi lãnh thọ và vì mọi người,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

họ lần lượt diễn nói, chỉ dạy cái lợi, cái vui cho vô lượng chúng sinh. Nay Tôn giả A-nan! Trưởng giả Cự Lực sau khi trải qua năm ngàn kiếp, sẽ sinh vào các cõi nước của Phật, tu hành nhiều cách, gặp được nhiều vị Phật, làm những việc cúng dường nhưng không thấy mình làm. Sau cùng, thành tựu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, tất cả đồng một hiệu là: Cát Tường Tạng gồm đủ mười tôn hiệu: Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật - Bạc-già-phạm. Cõi nước được trang nghiêm, an ổn, thịnh vượng vui vẻ, chánh pháp, tượng pháp trải qua rất nhiều đời, tất cả đều đồng đẳng, thuyết pháp cứu độ chúng sinh không thể tính đếm.

Khi ấy, Tôn giả A-nan và đại chúng trời, người nghe Phật, Thế Tôn khéo giảng nói pháp nghĩa vi diệu như vậy, tất cả liền ca ngợi cùng bạch với Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Kinh này nên đặt tên gì? Chúng con lãnh thọ và gìn giữ như thế nào?

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Kinh này đặt tên là “Kinh Trưởng giả Cự Lực hỏi về Đại thừa.” Các ông cứ theo đó thọ trì.

Phật thuyết giảng kinh xong, Tôn giả A-nan cùng các Bồ-tát, Tỳ-kheo và Trưởng giả Cự Lực và các chúng Trời, Người, A-tu-la, Càn-thát-bà ở thế gian nghe Phật giảng nói đều rất vui mừng, một lòng tin nhận tu hành.

